כתיב [1] **אך מעיין ובור מקוה מים יהיה טהור וכתיב יטמא** [ד](עד הערב) **הא כיצד בכלים טמא.** דלקח דומיא דמעיין **כל** הניטלין. מלמד שעומד במים ומכזרו היה מטמא[2] ברת [ספק] נגע בו מלמד העומד במים: **או** הנגררין. שהיה מחזירו גורר ברת על פני המים ספק נגע בספקו מפני שהן כמונחין כיון [שיש] מלמד שטופח בם אין כאן דין טומאה לפה: **והמאהיל** על **פני** הטומאה. כגון מלמד שהולך במים ומנחת כזית מת קבוע במים ספק עבר הטהור עליו והמהיל על המת דמשמע דבשעת כי המי גוועת מהור או טמא לפה: **כל הניטלין והנגררין.** ת"ר [א] **כל** הניטלין והנגררין ספיקן טמא מפני שהן כמונחין [ב]והנזרקין ספיקן טהור חוץ [ג]מן כזית המת והמאהיל על פני טומאה וכל דבר שמטמא מלמעלה כלמטה [ג]לאיתויי זב וזבה בעי רמי בר חמא [ב] [ד]מת בכלי ובכלי צף על פני המים מהו בתר כלי אזלינן או בתר [ג] מיתא אזלינן את"ל [ד]בתר כלי אזלינן [ה] מת על גבי שרץ מהו כיון דהאי טומאת ערב והאי טומאת שבעה כמאן דמחתא טומאה בכלי דמיא או דילמא טומאה סמיכתא היא ואת"ל [ה]כמאן דמחתא טומאה בכלי דמיא [ה] ותמא ודאי שרץ על גבי נבלה ונבלה צפה מהו כיון דתרוייהו טומאת ערב אינון טומאה סמיכתא היא או דילמא האי כזית והאי כעדשה שרץ על גבי שרץ מהו הני ודאי חד שיעורא נינהו או דילמא כיון דמפסקי מהדדי לא [ו] ואת"ל שרץ על גבי שרץ [ו]כיון דמפסקי מהדדי כמאן דמנחא בכלי דמי שרץ על גבי נבלה שנימוחה מהו כיון דנימוחה הויא ליה משקה או דלמא האי אוכלא הוא ואת"ל [ז]דאוכלא הוא שרץ ע"ג שכבת זרע מהו ואת"ל [ח]כיון דמיתעקרא ה"ל כי אוכלא שרץ ע"ג מי חטאת [ז] ומי חטאת צפין על גבי המים מהו לא ידענן [ט]תיקו: אמר

מאי טעמא דת"ק [ט]א"ר יצחק בר אבודימי [1]בכל השרץ השורץ כל מקום שהוא שורץ וכתיב על הארץ הא כיצד ודאי מגעו טמא ספק מגעו טהור ורבי שמעון מ"ט אמר [א]כל הניטלין והנגררין ספיקן טמא מפני שהן כמונחין [ב]והנזרקין ספיקן טהור חוץ [ג]מן כזית המת והמאהיל על פני טומאה וכל דבר שמטמא מלמעלה כלמטה [ג]לאיתויי זב וזבה בעי רמי בר חמא [ב] [ד]מת בכלי ובכלי צף על פני המים מהו בתר כלי אזלינן או בתר [ג] מיתא אזלינן את"ל [ד]בתר כלי אזלינן [ה] מת על גבי שרץ מהו כיון דהאי טומאת ערב והאי טומאת שבעה כמאן דמחתא טומאה בכלי דמיא או דילמא טומאה סמיכתא היא ואת"ל [ה]כמאן דמחתא טומאה בכלי דמיא [ה] ותמא ודאי שרץ על גבי נבלה ונבלה צפה מהו כיון דתרוייהו טומאת ערב אינון טומאה סמיכתא היא או דילמא האי כזית והאי כעדשה שרץ על גבי שרץ מהו הני ודאי חד שיעורא נינהו או דילמא כיון דמפסקי מהדדי לא [ו] ואת"ל שרץ על גבי שרץ [ו]כיון דמפסקי מהדדי כמאן דמנחא בכלי דמי שרץ על גבי נבלה שנימוחה מהו כיון דנימוחה הויא ליה משקה או דלמא האי אוכלא הוא ואת"ל [ז]דאוכלא הוא שרץ ע"ג שכבת זרע מהו ואת"ל [ח]כיון דמיתעקרא ה"ל כי אוכלא שרץ ע"ג מי חטאת [ז] ומי חטאת צפין על גבי המים מהו לא ידענן [ט]תיקו: אמר

לפיכך כל הארץ השורץ. למשמע מכל מקום שהשרץ טמא ומפי' לך וכתיב על הארץ למשמע דבעינן שיהא מונח על הארץ ולא לך: **הא כיצד ודאי נגע.** בטומאה בכ"מ שהוא בין במים בין בקרקע טמא הא ספק נגע בקרקע טמא ספיקו טהור: **כל הניטלין והנגררין.** בין טומאת שרץ בין טומאת נבילה ובשעת [ט]שחילתן גרירתן ספק נגע בהן מלמד ובכולן **ספיקן טמא.** שכל הנגרר והניטל כמו שהן מונחין דמי והוי כספק טומאה ברה"ר דספיקו טמא דגמרי' מסוטה (סוטה דף כח:) לכתיב בה ונסתרה והיא נטמאה[ג] מלמד שם היו מזקקין [ב]בשעת זריקתן ספק נגע בהן מלמד וכליס ספק לך נגע ספיקו טהור [ג]ללמד אומרין קלוטה כמי שהוזמה דמיא ללמד בטומאה לפה למיא וספיקו טהור: **ה"ג חוץ מכזית מן המת והמהיל על פני טומאה שמטמא מלמעלה כלמטה לאיתויי זב וזבה.** כלומר חוץ מכזית מן המת שזרק ע"ג מלמד או טהרות וכן שזרק כיון דמפסקי מהדדי כמאן דמנחא בכלי דמי ומפסק מגעו בעלין או המלמד עליו [ז]שספיקו טמא לפי שמטמא מלמעלה כלמטה הואיל והוא מטמא שלא בנגיעה כגון ע"י אהל. והאי דתני והמהיל על פני טומאה ללמד לריך למיתני שלא חוץ מכזית מן המת והמהיל עליו לאיתויי זב וזבה שמטמא נמי מלמעלה כלמטה באהן מסמא שהם יסב זב על המהן [ח]ועל הכליס ועל המלמד שהן בחוך הבור תחת האהן נטמא המלמד והכליס כמו במגע עלמו וכן שם הזב מלמטה והטהור יושב [ו]על אהן מסמא: **בעי רמי בר חמא מת בכלי וכלי צף על פני המים.** ויודע ללמד שלא המהיל עליו אבל ספק הוא לו אם נגע אם לא נגע בו: **מהו.** גבי מתניתין מאי טעמא מייתינן לטומאה לפה שהמת מיכף למיכף שמא המהיל עליו אבל ספק הוא לו **מי אמרינן בתר כלי אזלינן.** וכמאן דמונח על גבי קרקע דמי וספק מגעו טמא: **או בתר מיתה אזלינן.** ומת מיהא אזיל ולף על פני המים אבל הכלי וספיקו טהור: **אם תימלי לומר.** כיון דמת עלמו לא הוי לף [ט] על פני המים הוא בתר כלי אזלינן וכמאן דמונח על גבי קרקע דמי וספק מגעו טמא: **מת המונח על גבי השרץ.** ושרץ לף על פני המים מהו כיון דשרץ טומאת ערב ומת טומאת שבעה כמאן דמחתא טומאה בכלי דמי וספק מגעו טמא: **או דילמא** הא טומאה סמיכתא[ט] (מיתא מיהא אזיל ולף על פני המים אבל הכלי וספק מגעו טהור) [ד]: **מת בכלי ובכלי צף על פני המים מהו.** כיון דהאי טומאת ערב והאי טומאת ז' כמאן דמחתא בכלי דמי וספיקו טמא ולמי: **שרץ לף ע"ג נבילה.** והוא הדין נמי לנבילה ע"ג שרץ אלא מקמיבעיא ליה הכי דשיעורא דשרץ דהוה כעדשה קאי על שיעורא דנבילה כזית [י] ולאו שיעורא דנבילה ע"ג שיעורא דשרץ: **או דילמא.** כיון דהאי כזית והאי כעדשה כמאן דמנח בכלי דמי וספק מגעו טמא: [כ]**ואת"ל.** דשרץ ונבילה נמי כיון דהאי שיעוריה כזית והאי שיעוריה כעדשה כמאן דמחתא בכלי דמי וספק מגעו בשרץ טמא: **ואת"ל שרץ ע"ג שרץ כיון דמיפסקי מהדדי כמאן דמנח בכלי דמי.** וספק מגעו בעלין ע"ג שרץ ספיקו טמא: **שרץ ע"ג נבילה שנימוחה מהו.** מי אמרינן כיון דנימוחה הויא לה כמשקה ושרץ לף על גביו וספק מגעו טהור כמאן דלף על פני המים דמי: **או דילמא כיון דאוכל הוא.** ה"ל כמאן דמונח [כ] על גביו וכמו דמונח ע"ג קרקע דמי [מ]דספק מגעו טמא: **ואת"ל.** הכא כיון דאוכלא הוא ולא שוו שיעורייהו מהדדי להאי כזית והאי כעדשה כמאן דמנח ע"ג כלים דמי: **שרץ** [כ] **ע"ג שכבת זרע.** ושכבת זרע לף על פני המים מהו מי אמרינן הואיל ושכבת זרע לאו אוכלא הוא ה"ל כמשקה והוה שרץ לף וספיקו טהור: **ואת"ל כיון שנמעקרה.** מדשרו של מלמד ממש ולא דמי לשאר משקה שנמוכו כגון מי רגליס שמכוסכן לתוכו ה"ל שכבת זרע כי אוכלא לקמיך הוא: **שרץ לף ע"ג מי חטאת.** ומי חטאת עבין הן מפני לפרה שבהן מי הוי כאוכלא או דילמא משקה הוי והוי כשרץ לף וספיקו טהור. לי ידעינן תיקו: אמר

נזיר

[1] דיוק זה שייך לפני הדיבור הקודם. 2. יש גורסין מטולטל. 3. ל"ל וכל לכך. והוא תמיהא דיבור אחר. 4. ל"ל עובר עליהם. 5. ל"ל שרץ ע"ג נבילה כו'. 6. ל"ל וה"ל שרץ שעל גבי כו'. 7. תיבות והא שרץ על גבי, נמחק. 8. ל"ל לפפה. 9. ל"ל שיעורו בכזית. 10. ל"ל ומי חטאת לפה על מ"מ נמחק. 11. ל"ל שם משקה. 12. ל"ל והו"ל.

מוסף רש"י

כל מקום שהוא שורץ. ומפילו על המים, וכתיב על הארץ, הא כיצד, כאן בטומאת ומלמי כאן בטומאת ספק (חולין קכז.).

פי' הרא"ש

דתנן ספק טומאה צפה בין בכלים בין בקרקע. משנה היא פ"ד דמסכת טהרות וקתני לעיל מינה אלו ספיקות שטיהרו חכמים וכו' ס' טומאה צפה על פני המים. וקתני בתר הכי ס' טומאה צפה על פני המים פירוש שטהרו חכמים בין במים שבכלים בין במים שעל פני קרקע. כתיב כל השרץ השורץ וכו' דמשמע בכל מקום שהוא שורץ אפי' על המים (ש"מ) [מטמא]. וכתיב השרץ השורץ על הארץ דמשמע דוקא על הארץ מטמא: הא כיצד. ודאי נגע בכל מקום טמא אבל ספק נגע על המים טהור: כתיב אך מעיין ובור מקוה מים יהיה טהור דמשמע שנגע שעל פני המים ספק נגע טמא: מפני שהן כמונחין כיון [שיש] מלמד שטופח בם אין כאן דין טומאה לפה: **והמאהיל** על **פני הטומאה.** כגון מלמד שהולך במים ומנחת כזית מת קבוע במים ספק עבר הטהור עליו והמהיל על המת דמשמע דבשעת כי המי גוועת מהור או טמא לפה: **כל הניטלין והנגררין.** ת"ר [א] **כל** הניטלין והנגררין ספיקן טמא מפני שהן כמונחין [ב]והנזרקין ספיקן טהור חוץ [ג]מן כזית המת והמאהיל על פני טומאה וכל דבר שמטמא מלמעלה כלמטה [ג]לאיתויי זב וזבה בעי רמי בר חמא [ב] [ד]מת בכלי ובכלי צף על פני המים מהו בתר כלי אזלינן או בתר [ג] מיתא אזלינן את"ל [ד]בתר כלי אזלינן [ה] מת על גבי שרץ מהו כיון דהאי טומאת ערב והאי טומאת שבעה כמאן דמחתא טומאה בכלי דמיא או דילמא טומאה סמיכתא היא ואת"ל [ה]כמאן דמחתא טומאה בכלי דמיא [ה] ותמא ודאי שרץ על גבי נבלה ונבלה צפה מהו כיון דתרוייהו טומאת ערב אינון טומאה סמיכתא היא או דילמא האי כזית והאי כעדשה שרץ על גבי שרץ מהו הני ודאי חד שיעורא נינהו או דילמא כיון דמפסקי מהדדי לא [ו] ואת"ל שרץ על גבי שרץ [ו]כיון דמפסקי מהדדי כמאן דמנחא בכלי דמי שרץ על גבי נבלה שנימוחה מהו כיון דנימוחה הויא ליה משקה או דלמא האי אוכלא הוא ואת"ל [ז]דאוכלא הוא שרץ ע"ג שכבת זרע מהו ואת"ל [ח]כיון דמיתעקרא ה"ל כי אוכלא שרץ ע"ג מי חטאת [ז] ומי חטאת צפין על גבי המים מהו לא ידענן [ט]תיקו: אמר

נזיר

כתיב [1] **אך מעיין ובור מקוה מים יהיה טהור וכתיב יטמא** [ד](עד הערב) **הא כיצד בכלים טמא.** דלקח דומיא דמעיין **כל** הניטלין. מלמד שעומד במים ומכזרו היה מטמא[2] ברת [ספק] נגע בו מלמד העומד במים: **או** הנגררין. שהיה מחזירו גורר ברת על פני המים ספק נגע בספקו מפני שהן כמונחין כיון [שיש] מלמד שטופח בם אין כאן דין טומאה לפה: **והמאהיל** על **פני הטומאה.** כגון מלמד שהולך במים ומנחת כזית מת קבוע במים ספק עבר הטהור עליו והמהיל על המת דמשמע דבשעת כי המי גוועת מהור או טמא לפה: **כל הניטלין והנגררין.** ת"ר [א] **כל** הניטלין והנגררין ספיקן טמא מפני שהן כמונחין [ב]והנזרקין ספיקן טהור חוץ [ג]מן כזית המת והמאהיל על פני טומאה וכל דבר שמטמא מלמעלה כלמטה [ג]לאיתויי זב וזבה בעי רמי בר חמא [ב] [ד]מת בכלי ובכלי צף על פני המים מהו בתר כלי אזלינן או בתר [ג] מיתא אזלינן את"ל [ד]בתר כלי אזלינן [ה] מת על גבי שרץ מהו כיון דהאי טומאת ערב והאי טומאת שבעה כמאן דמחתא טומאה בכלי דמיא או דילמא טומאה סמיכתא היא ואת"ל [ה]כמאן דמחתא טומאה בכלי דמיא [ה] ותמא ודאי שרץ על גבי נבלה ונבלה צפה מהו כיון דתרוייהו טומאת ערב אינון טומאה סמיכתא היא או דילמא האי כזית והאי כעדשה שרץ על גבי שרץ מהו הני ודאי חד שיעורא נינהו או דילמא כיון דמפסקי מהדדי לא [ו] ואת"ל שרץ על גבי שרץ [ו]כיון דמפסקי מהדדי כמאן דמנחא בכלי דמי שרץ על גבי נבלה שנימוחה מהו כיון דנימוחה הויא ליה משקה או דלמא האי אוכלא הוא ואת"ל [ז]דאוכלא הוא שרץ ע"ג שכבת זרע מהו ואת"ל [ח]כיון דמיתעקרא ה"ל כי אוכלא שרץ ע"ג מי חטאת [ז] ומי חטאת צפין על גבי המים מהו לא ידענן [ט]תיקו: אמר

לפיכך כל הארץ השורץ. למשמע מכל מקום שהשרץ טמא ומפי' לך וכתיב על הארץ למשמע דבעינן שיהא מונח על הארץ ולא לך: **הא כיצד ודאי נגע.** בטומאה בכ"מ שהוא בין במים בין בקרקע טמא הא ספק נגע בקרקע טמא ספיקו טהור: **כל הניטלין והנגררין.** בין טומאת שרץ בין טומאת נבילה ובשעת [ט]שחילתן גרירתן ספק נגע בהן מלמד ובכולן **ספיקן טמא.** שכל הנגרר והניטל כמו שהן מונחין דמי והוי כספק טומאה ברה"ר דספיקו טמא דגמרי' מסוטה (סוטה דף כח:) לכתיב בה ונסתרה והיא נטמאה[ג] מלמד שם היו מזקקין [ב]בשעת זריקתן ספק נגע בהן מלמד וכליס ספק לך נגע ספיקו טהור [ג]ללמד אומרין קלוטה כמי שהוזמה דמיא ללמד בטומאה לפה למיא וספיקו טהור: **ה"ג חוץ מכזית מן המת והמהיל על פני טומאה שמטמא מלמעלה כלמטה לאיתויי זב וזבה.** כלומר חוץ מכזית מן המת שזרק ע"ג מלמד או טהרות וכן שזרק כיון דמפסקי מהדדי כמאן דמנחא בכלי דמי ומפסק מגעו בעלין או המלמד עליו [ז]שספיקו טמא לפי שמטמא מלמעלה כלמטה הואיל והוא מטמא שלא בנגיעה כגון ע"י אהל. והאי דתני והמהיל על פני טומאה ללמד לריך למיתני שלא חוץ מכזית מן המת והמהיל עליו לאיתויי זב וזבה שמטמא נמי מלמעלה כלמטה באהן מסמא שהם יסב זב על המהן [ח]ועל הכליס ועל המלמד שהן בחוך הבור תחת האהן נטמא המלמד והכליס כמו במגע עלמו וכן שם הזב מלמטה והטהור יושב [ו]על אהן מסמא: **בעי רמי בר חמא מת בכלי וכלי צף על פני המים.** ויודע ללמד שלא המהיל עליו אבל ספק הוא לו אם נגע אם לא נגע בו: **מהו.** גבי מתניתין מאי טעמא מייתינן לטומאה לפה שהמת מיכף למיכף שמא המהיל עליו אבל ספק הוא לו **מי אמרינן בתר כלי אזלינן.** וכמאן דמונח על גבי קרקע דמי וספק מגעו טמא: **או בתר מיתה אזלינן.** ומת מיהא אזיל ולף על פני המים אבל הכלי וספיקו טהור: **אם תימלי לומר.** כיון דמת עלמו לא הוי לף [ט] על פני המים הוא בתר כלי אזלינן וכמאן דמונח על גבי קרקע דמי וספק מגעו טמא: **מת המונח על גבי השרץ.** ושרץ לף על פני המים מהו כיון דשרץ טומאת ערב ומת טומאת שבעה כמאן דמחתא טומאה בכלי דמי וספק מגעו טמא: **או דילמא** הא טומאה סמיכתא[ט] (מיתא מיהא אזיל ולף על פני המים אבל הכלי וספק מגעו טהור) [ד]: **מת בכלי ובכלי צף על פני המים מהו.** כיון דהאי טומאת ערב והאי טומאת ז' כמאן דמחתא בכלי דמי וספיקו טמא ולמי: **שרץ לף ע"ג נבילה.** והוא הדין נמי לנבילה ע"ג שרץ אלא מקמיבעיא ליה הכי דשיעורא דשרץ דהוה כעדשה קאי על שיעורא דנבילה כזית [י] ולאו שיעורא דנבילה ע"ג שיעורא דשרץ: **או דילמא.** כיון דהאי כזית והאי כעדשה כמאן דמנח בכלי דמי וספק מגעו טמא: [כ]**ואת"ל.** דשרץ ונבילה נמי כיון דהאי שיעוריה כזית והאי שיעוריה כעדשה כמאן דמחתא בכלי דמי וספק מגעו בשרץ טמא: **ואת"ל שרץ ע"ג שרץ כיון דמיפסקי מהדדי כמאן דמנח בכלי דמי.** וספק מגעו בעלין ע"ג שרץ ספיקו טמא: **שרץ ע"ג נבילה שנימוחה מהו.** מי אמרינן כיון דנימוחה הויא לה כמשקה ושרץ לף על גביו וספק מגעו טהור כמאן דלף על פני המים דמי: **או דילמא כיון דאוכל הוא.** ה"ל כמאן דמונח [כ] על גביו וכמו דמונח ע"ג קרקע דמי [מ]דספק מגעו טמא: **ואת"ל.** הכא כיון דאוכלא הוא ולא שוו שיעורייהו מהדדי להאי כזית והאי כעדשה כמאן דמנח ע"ג כלים דמי: **שרץ** [כ] **ע"ג שכבת זרע.** ושכבת זרע לף על פני המים מהו מי אמרינן הואיל ושכבת זרע לאו אוכלא הוא ה"ל כמשקה והוה שרץ לף וספיקו טהור: **ואת"ל כיון שנמעקרה.** מדשרו של מלמד ממש ולא דמי לשאר משקה שנמוכו כגון מי רגליס שמכוסכן לתוכו ה"ל שכבת זרע כי אוכלא לקמיך הוא: **שרץ לף ע"ג מי חטאת.** ומי חטאת עבין הן מפני לפרה שבהן מי הוי כאוכלא או דילמא משקה הוי והוי כשרץ לף וספיקו טהור. לי ידעינן תיקו: אמר

[1] דיוק זה שייך לפני הדיבור הקודם. 2. יש גורסין מטולטל. 3. ל"ל וכל לכך. והוא תמיהא דיבור אחר. 4. ל"ל עובר עליהם. 5. ל"ל שרץ ע"ג נבילה כו'. 6. ל"ל וה"ל שרץ שעל גבי כו'. 7. תיבות והא שרץ על גבי, נמחק. 8. ל"ל לפפה. 9. ל"ל שיעורו בכזית. 10. ל"ל ומי חטאת לפה על מ"מ נמחק. 11. ל"ל שם משקה. 12. ל"ל והו"ל.

הגהות התוספות

1. דיוק זה שייך לפני הדיבור הקודם. 2. יש גורסין מטולטל. 3. ל"ל וכל לכך. והוא תמיהא דיבור אחר. 4. ל"ל עובר עליהם. 5. ל"ל שרץ ע"ג נבילה כו'. 6. ל"ל וה"ל שרץ שעל גבי כו'. 7. תיבות והא שרץ על גבי, נמחק. 8. ל"ל לפפה. 9. ל"ל שיעורו בכזית. 10. ל"ל ומי חטאת לפה על מ"מ נמחק. 11. ל"ל שם משקה. 12. ל"ל והו"ל.

הגהות הב"ח

(ט) רש"י ד"ה שרץ לף וכו' כזית ולא קאי שיעורא דנבלה:

גליון הש"ם

גמ' מת בכלי וכלי צף על פני המים. כעין זה שבת דף ה ע"ב:

הגהות הגר"א

[א] גמ' הניטלין. ג"ב בתוספתא (ספ"ג דטהרות) הגירסא הנמלין (וכ"ה בגמ"ס): [ב] שם מת. ל"ל שרץ (וכ"ה בגמ"ס. דמ"ל דלפפה מיהא אזל לענין שרץ בנבד כפשטות הגמ' ללף כרש"י ותוס'): [ג] שם מיתא. ל"ל מיתא (וכ"ה בתוס'): [ד] שם מת ע"ג שרץ. ל"ל שרץ ע"ג מת (וכ"ה בגמ"ס וכ"ל): [ה] שם (ותמא) תו"מ (וכן ליתא בדפו"י): [ו] שם (ותא"ל שרץ ע"ג שרץ כיון דמפסקי מהדדי כמאן דמנחא בכלי דמי) תא"מ (ובתמא הבעיא אתא"ו לף תליא בלי בתא"ל אלא מהגמ"ס משמע דגרים התא"ל להיפך ע"ש): [ז] שם (ומי חטאת) קאין ע"ג המים) תא"מ (דמיותר הוא וכמו שלף הזכיר בהבעיות שמקודם):

של תרומה כרוך בסיב או בנייר נתנן בתוכו וירדו גשמים ונתמלאת הרי הוא צף ע"פ המים ס' נגע בה ספק לא נגע ספקו טהור מפני שזה טהרה צפה על פני המים ופליגי בה ר"י ורבנן בפ"ד במס' טהרות דקתני הזורק טומאה ממקום למקום כגון לבין המפתחות מפתח לבין כסרות טהור ר"י אומר ככר לבין המפתחות טמא מפתח לבין כסרות טהור: וכל שהוא מטמא מלמעלה לאתויי זב וזבה. כגון עליונו של זב ותחתונו של זב דמטמא' בלא נגיעה ספקן טמא דלא טהרו אלא ספק טומאת מגע: מת בכלי וכלי צף ע"פ המים. ויודע הוא שלא האהיל עליו ומספקא ליה אם נגע אם לא נגע וה"ה דה"מ למבעיא שרץ בכלי: בתר כלי אזלי' והרי צף או בתר מת אזלי' והרי הוא מונח. ואת"ל ג) לאו בתר כלי אזלי' והו"ל כמונח: מת על גבי שרץ. וס' נגע במת מי אמרי' כיון דשניהם טמאים חשיב כחד גופא והוי דאין כיון דאין טומאתם שוה שוה טומאת ערב וזה טומאת ז' הוי כמונח בכלי: שרץ ע"ג נבילה מי אמרי' כיון דשניהם טומאת ערב כחד גופא דמי והוי טומאה צפה: או דילמא כיון דהאי בכעדשה ה"ל כמונח בכלי: שרץ ע"ג שרץ וס' נגע בעליון מהו. הא ודאי טומאתן וטיעורן שוה: או דילמא כיון דמפסקי מהדדי לא: שרץ ע"ג נבילה שנימוח מהו כיון דנימוח הו"ל משקה ולא הויא הפסקה בין שרץ למים או דילמא האי אוכלי הוי. כיון דמאוכל בא חשיבי הפסק:

ג) נראה ל"ל וכיון כשהטהרה צפה דסכי כו'. ד) גירסת רבינו ותמ"ל לף מתר כלי אזלינן והייט לפי פי' ז"ל דמי אזלינן מתר כלי מקרי לף ולא כפי' התוס'.